Sfântul Mucenic Oprea Miclăuș, exemplu pentru lupta mirenilor împotriva ereziei

Sfânta noastră Biserică prăznuiește astăzi pe Sfinții Mărturisitori ai Ardealului împotriva Uniației greco-catolice din secolul al XVIII-lea: sfântul cuvios mărturisitor Visarion, sfântul cuvios mărturisitor Sofronie, sfântul mucenic Oprea, sfântul preot Moise Măcinic din Sibiel, sfântul preot mărturisitor Ioan din Galeș.

Citim despre viața sfântului mucenic Oprea Miclăuș următoarele:

> *Acest mărturisitor al dreptei credinţe s-a născut în Săliştea Sibiului, pe vremea împărătesei Maria Tereza (1740-1780). Era plugar şi împreună cu soţia şi copiii lui ducea o viaţă de bună cucernicie şi plăcută lui Dumnezeu. Pe vremea aceea, semeaţa împărătească multă silnicie făcea credincioşilor de sub stăpânirea ei, ca să-i rupă de Biserica Ortodoxă şi să-i plece unirii cu Roma. Le răpea bisericile, pe preoţi îi izgonea, pe cei care nu se clătinau de la dreapta credinţă şi nu se plecau Romei îi lovea cu biruri şi poveri şi umplea temniţele cu ei.*
>
> *În amărăciunea lor, creştinii se rugau fierbinte lui Dumnezeu să nu-i lase să piară cu totul; iar Dumnezeu şi-a plecat urechea cu milă şi a ridicat pe Oprea din Sălişte, bărbat drept şi luminos, să le fie apărător în cumplita lor primejdie.*
>
> *Astfel, evlaviosul Oprea porni cu încredere la luptă pentru apărarea dreptei credinţe. Mai întâi îşi întări sufletul cu post şi rugăciune, cu binecuvântările preoţilor izgoniţi de la sfintele lor prestoale şi cu bunele poveţe de la bătrânii înţelepţi. Apoi caută, prin munţii şi văile din împrejurimi, mulţimea dreptcredincioşilor, pretutindeni îmbărbătând pe cei ce pătimeau, mângâind pe cei ce suspinau şi sprijinind pe cei ce se clătinau.*
>
> *Când se înfăţişă înaintea căpeteniei de la cârma ţării şi îi ceru oprirea prigoanelor şi sloboda mărturisire a dreptei credinţe, căpetenia îl mustră că pe un răzvrătit şi îl ameninţă cu temniţa şi moartea, dacă nu se pleacă unirii cu Roma. Văzând această neomenie, în toamna anului 1748, evlaviosul Oprea merse la Viena să se plângă împărătesei şi să-i ceară libertate pentru Biserica Ortodoxă, arătând că unirea cu Roma s-a făcut atât de ascuns, încât nici preoţii*

n-au ştiut ce este.

Împărăteasa i-a spus cu viclenie că i-a ascultat plângerea, dar în ascuns a dat poruncă pentru mai mari prigoane, iar Oprea să fie întemniţat de îndată ce va sosi în Ardeal.

Prin vrerea lui Dumnezeu, aflând de această ticăloşie, evlaviosul Oprea a rămas în Banat ca cioban la oi. Dar după puţin timp, înainte de Sfintele Paşti, evlaviosul Oprea nemaiputând răbda suferinţele dreptcredincioşilor, merse iarăşi la Viena şi ceru împărătesei oprirea prigoanelor, şi zicea: „Sau vlădică de legea noastră, sau drum slobod să plecăm din ţară”. Împărăteasa porunci că fericitul Oprea să fie prins şi osândit la temniţă pe viaţă în cetatea Kufstein din Tirol.

Pe fericitul Oprea l-a aşteptat vreme îndelungată soţia sa Stana, stând la uşa bisericii, împodobită în negru, plângând şi cerând milă ca să-şi poată creşte copiii. Dar el n-a mai venit, împodobindu-se în temniţă cu cununa nepieritoare a sfinţilor mucenici.

Din viața acestui sfânt mucenic vedem că, atunci când Biserica a avut nevoie de mărturisire întru apărarea credinței, Dumnezeu a binevoit și prin credincioși mireni să facă lucrarea sa. Acest binecredincios ortodox l-a slujit pe Hristos până la moartea martirică în temuta închisoare Kufstein, fiind reprezentantul poporului ortodox ardelenesc în fața autorităților lumești ale vremii, cărora le-a cerut libertate și dreptate pentru credincioșii ortodocși din Transilvania.

Viața sfântului ne spune că după ce și-a întărit sufletul cu post și rugăciune, plugarul Oprea a plecat la lupta sa contra împărăției papistașe, luând binecuvântare de la „preoții alungați de la sfintele lor prestoale”, adică preoți nepomenitori prigoniți pentru că se opuneau ereziei, și sfaturi de la bătrânii înțelepți, probabil mai-marii satelor ardelene, care se conduceau încă după rânduieli vechi de pe vremea dacilor.

A fost acuzat de autoritățile locale de răzvrătire, a fost păcălit, în stilul cunoscut al împăraților habsburgi, de către împărăteasa prigonitoare Maria Tereza că i se vor rezolva doleanțele, apoi a fost întemnițat în închisoarea Kufstein, din Tirol, unde s-a săvârșit mucenicește. A fost trecut alături de cuvioșii ieromonahi și cucernicii preoți ortodocși care au luptat pentru dreapta credință în Ardeal.

Pentru bărbăția sa mucenicească, iconografii îl plasează în centrul icoanei sfinților mărturisitori ardeleni, ca unul care a mărturisit cu prețul vieții credința sa în ortodoxia Bisericii de Răsărit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.